

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט—1949 *

1. תקציב השירותים הדתיים.

(א) כל מועצה דתית תכין הצעת תקציב של השירותים הדתיים היהודיים, במועד ובצורה שיקבע שר הדתות.

(ב) הוכנה הצעת תקציב כאמור, תגישנה המועצה הדתית לאישור —

(1) אם המקום שלתושביו היא מספקת שירותים דתיים יהודיים נמצא

בתחום שיפוטה של רשות מקומית — לרשות המקומית ;

(2) בכל מקרה אחר — לשר הדתות.

(ג) נחלקו הדעות בין המועצה הדתית ובין הרשות המקומית בנוגע להצעת

תקציב שהוגשה לפי סעיף קטן (ב) (1), תכריע בדבר הממשלה, ובהתאם להכרעתה

תאשר הממשלה את הצעת התקציב, בשינויים או בלי שינויים.

(ד) אושרה הצעת תקציב כאמור, תהיה ההצעה לתקציב בר־תוקף ומחייב

והמועצה הדתית לא תוציא כל הוצאה שהיא אלא אם נכללה בתקציב זה.

2. כיסוי הוצאות התקציב.

(א) בהוצאות תקציב שאושר לפי סעיף 1 (ב) (1) או סעיף 1 (ג) ישאו —

(1) הממשלה — בשיעור של שליש ;

(2) הרשות המקומית — בשיעור של שני שלישים.

(ב) שר האוצר ושר הדתות ביחד רשאים להגדיל את השיעור הקבוע בסעיף

קטן (א) (1), לגבי המועצה הדתית במקום פלוני, אם לדעתם תנאי המקום המיוחדים

מצדיקים זאת.

(ג) בהוצאות תקציב שאושר לפי סעיף 1 (ב) (2) תשא הממשלה, בגדר חוק

התקציב הנוהג במדינה מזמן לזמן.

3. הגדרה.

(א) בחוק זה "מועצה דתית" — פירושה —

(1) במקום בו קיימים, ביום פרסום חוק זה ברשומות, מועצה כמשמעותה

בתקנה 26 לתקנות כנסת ישראל¹ — או גוף או אדם הממלא, בהסכמת

שר הדתות או בהסכמת הרשות המקומית, את התפקידים הנוכרים באותה

תקנה — אותה מועצה או אותו גוף או אדם ;

(2) במקום אחר — הגוף שיורכב באופן קבוע בתקנות מיום ט' בחשון

תרצ"ח (14 באוקטובר 1937) שהתקנו על ידי הועד הלאומי לכנסת ישראל

ומועצת הרבנות הראשית לארץ־ישראל על־פי תקנה 26 האמורה (בסעיף

זה "התקנות").

* הצעת החוק נתפרסמה בהצעות חוק 14 סיום כ"ט בסיוון תש"ט (28.6.49), עמ' 150.

¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2221.

(ב) לצורך סעיף קטן (א) (2) —

(1) ימלא שר הדתות את תפקידיה של רשות מקומית לפי התקנות, לגבי מקום שאינו נמצא בתחום שיפוטה של רשות מקומית, ויקבע את מספר חבריו של הגוף האמור ;

(2) ימלאו הרבנים הראשיים לישראל את תפקידיה של לשכת הרבנות לפי התקנות, לגבי מקום שאין בו לשכה כזאת ;

(3) רשאי שר הדתות, אם הרשות המקומית לא הרכיבה את הגוף האמור תוך 45 יום מיום שהוגשה לה רשימת מועמדים לפי התקנות, להרכיב את הגוף מתוך אותה רשימה.

(ג) מועצה דתית מוסמכת לטפל בסיפוק שירותים דתיים יהודיים בהתאם לסעיפי תקציבה המאושר ולשם זה רשאית היא להתקשר בחוים, להחזיק רכוש בדרך שכירות או חכירה ולרכוש מטלטלים.

(ד) חוים של מועצה דתית ייחתמו בידי ראש הרשות המקומית וראש המועצה הדתית, ואם מקומה אינו נמצא בתחום שיפוטה של רשות מקומית ייחתמו החוים בידי ראש המועצה הדתית בלבד.

(ה) מועצה דתית לא תכהן יותר משנה אחת מיום פרסום חוק זה ברשומות.

4. ביצוע.

שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, וכן למנות חברים נוספים לכל מועצה דתית כמשמעותה בסעיף 3 (א) (1).

5. תחילת חוק.

תקפו של חוק זה הוא מיום ב' בניסן תש"ט (1 באפריל 1949).

נחקל בכנסת ביום ט"ו באב תש"ט (10 באוגוסט 1949).

ד. בן-גוריון

י. ל. הכהן מימון

ראש הממשלה

שר הדתות

יוסף שפרינצק

יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה